

הישיבה ה-76 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ט"ז בשבט תשע"ג (27.01.2013)
ישיבת אבל לזכרו של ראש העיר אריאל המנוח, מר רון נחמן ז"ל

עיריית אריאל

הישיבה ה-76 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ט"ז בשבט תשע"ג (27.01.13)

ישיבת אבל לזכרו של ראש העיר אריאל המנוח, מר רון נחמן ז"ל

נוכחים :

מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
מר פיני כהן	- חבר מועצת העיר

חסרים :

גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
--------------	-------------------

משתתפים :

מר חיים (קוקי) ביטון	- מנכ"ל העירייה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה

על סדר היום:

1. ישיבת אבל לזכרו של ראש העיר המנוח, מר רון נחמן ז"ל:
דברי פתיחה: יו"ר הישיבה – מר יחיאל טוהמי, סגן ראש העיר.
קריאת מזמור – מר עמוס צוריאל, הממונה על המועצה הדתית.
דברים בשם המנהלים והעובדים: מר חיים ביטון (קוקי), מנכ"ל העירייה.
דיון: דברי חברי מועצת העיר.
דברים בשם המשפחה: ד"ר מודי תומרקין.
2. החלטת מועצת העיר בדבר הנצחת זכרו ופועלו של ראש העיר המנוח מר רון נחמן ז"ל.

מר יחיאל טוהמי : היום יום ראשון, ט"ז בשבט תשע"ג, 27 בינואר 2013,
ישיבת אבל מיוחדת לזכרו של ראש העיר רון נחמן ז"ל, במלואת 7 למותו. אני מבקש
לקום לדקת דומיה. בבקשה.

*** הנוכחים קמים לדקת דומיה לזכרו של רון נחמן ז"ל ***

מר יחיאל טוהמי : בבקשה לשבת.

1. ישיבת אבל לזכרו של ראש העיר המנוח, רון נחמן ז"ל.

מר חיים (קוקי) ביטון : לקריאת מזמור אני מזמין את הממונה על המועצה הדתית,
מר עמוס צוריאל.

מר עמוס צוריאל : פרקי תהילים לעילוי נשמתו של אהובנו, ראש העיר רון בן
רחל וזאב למשפחת נחמן, עליו השלום. האובדן גדול והכאב כבד מנשוא.

א מזמור, לדוד : יהוה, מי-יגור באהלך ; מי-ישכן, בחר קדשך.

ב הולך תמים, ופעל צדק ; ודבר אמת, בלבבו.

ג לא-רגל, על-לשנו--לא-עשה לרעהו רעה ; וחרפה, לא-נשא על-קרבו.

ד נבזה, בעיניו נמאס-- ואת-יראי יהוה יכבד ;

נשבע להרע, ולא ימר.

ה כספו, לא-נתן בנשך-- ושחד על-נקי, לא לקח :

עשה-אלה-- לא ימוט לעולם.

א שיר המעלות, לדוד :

יהוה, לא-גבה לבי-- ולא-רמו עיני ;

ולא-הלכתי, בגדלות ובנפלאות ממני.

ב אם-לא שויתי, ודוממתי-- נפשי:

כגמל, עלי אמו; כגמל עלי נפשי.

ג נחל ישראל, אל-יהוה-- מעתה, ועד-עולם.

מר חיים (קוקי) ביטון: דברים מפי יו"ר הישיבה, סגן ראש העיר מר יחיאל טוהמי.

מר יחיאל טוהמי: בשנת 1985 הגעתי לאריאל. אריאל היתה קטנה, נידחת, עם

דרך גישה מפותלת ומסוכנת. את ראש העיר, רון נחמן ז"ל, הכרתי אותו באקראי באחד הלילות בשכונה שבה גרתי. הוא סיפר לי על תוכניותיו הרבות לאריאל. ההתלהבות האופיינית לו – אזור תעשייה, אולם מופעים, מרכז פנאי וספורט, אוניברסיטה, בתים, כבישים, רכבות, קניון ועוד. אומר לכם בכנות, באתי צעיר, בליבי גיחכתי. אבל דבר אחד היה לי ברור אז – יש לי הרבה מה ללמוד מהאיש הזה. הכריזמה, ההתלהבות, האמונה והעבודה הקשה.

בחרתי להיות קרוב אליו – להסתכל, ללמוד ולהבין איך מגשימים חזון, איך מפריחים את השממה, איך נלחמים ולא מוותרים על שום דבר. במהלך השנים ראיתי איך רון מפתח קשרים ופותח דלתות לאריאל. מגייס כספים למען העיר ותמיד חושב קדימה – מה עוד אפשר? עוד פרויקט ועוד אחד ועוד.

יש דברים שאי אפשר לקחת מהאדם, ואלו הם הדברים שעשה. רון, אתה דוגמא ומופת לראשי ערים, דוגמא ומופת לנבחרי ציבור, דוגמא ומופת לתושבים ובעיקר דוגמא לאומץ מנהיגות נדירה. אני מבקש להודות לך על השנים שלנו יחד, 16 שנים שהייתי לצידך, שלימדתי אותי ואני למדתי.

רון, עשית היסטוריה. הקמת עיר בישראל. לא לכל אחד עומדת הזכות לבנות עיר. רון, כאן על הבמה הזו, אני מתחייב לשמור ולהנציח את המורשת והחזון שאתה משאיר לנו, כפי שראש הממשלה אמר בלווייתך – אריאל זה רון ורון זה אריאל. אני מתחייב לשמור על מפעל חייך, לשמור על אריאל שלך.

יהי זכרך ברוך. נשמתך תהיה בגן עדן ותנוח בשלום. אמן.

אני רוצה להגיד משהו גם אישי. בכלל, כשנכנסתי לנושא הפוליטי בחיים שלי, הכרתי את רון. רון יום אחד התקשר אלי ואמר לי – יחיאל, נוסעים למשרד המשפטים בירושלים. אני אומר לו – מה לי ולמשרד המשפטים? אתה בא איתי. ואז אני נוסע איתו, ואז היה יוסי ביילין שר המשפטים, אני יושב, גילי רוגל בצד ימין, אני לידו, רון, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה אז, מני מזוז, ויוסי ביילין יושב מולנו. ורון פותח את המפות והתחילו ויכוחים, קרקעות, איפה להפשיר, איך, מה, איפה זה עומד, באיזה מצב.

אני רוצה להגיד, וזה אמיתי, רון נתן את הפיתרון למשנה ליועץ המשפטי, נתן את הפיתרון לשר המשפטים. הוא היה כל כך להוט וכל כך חכם וכל כך מקצועי, שהוא פשוט אמר להם – ככה תעשו, ככה תעשו ונגמור את העניין. וזה כך היה. מה שרון אמר, זה בדיוק היה.

אז גם אם אני התווכחתי ואמרתי וזה, אז יש לי את ההזדמנות גם להתנצל, אפילו שהוא לא בין החיים, בין המתים, אם פגעת – אני מתנצל. באמת מתנצל, כי לא מגיע לך.

תודה לכם.

דברים בשם המנהלים והעובדים – מנכ"ל העירייה, חיים ביטון, קוקי, בבקשה.

מר חיים (קוקי) ביטון: יו"ר הישיבה, מר יחיאל טוהמי, סגנית ראש העיר הגב'

לודמילה גוזב, חברי מועצת העיר, משפחת נחמן היקרה, מנהלים, עובדים ואורחים.

רון נחמן איננו. היום, במלואת 7 למותו, אנו עצובים וכואבים את אובדנו, אנו ממשיכים בלעדיו, אך רוחו הרחב ומורשתו ילוו אותנו לאורך הימים.

קרבות לא מעטים עבר רון נחמן בחייו, מרובם יצא מנצח. הקרב על חייו, הקרב האחרון, היה קשה מכולם. מחלה אכזרית, חשוכת מרפא, הכריעה אותו.

בשעותיו הקשות המשיך ממיטת חוליו לעשות הכול למען העיר אריאל, למען התושבים ולמעננו העובדים.

אין כתובת בארץ ובעולם אשר רון לא הגיע אליה בכדי להשיג עוד ועוד למען העיר אריאל, ומעולם לא לעצמו, כפי שאמר ראש הממשלה בלוויה. לא אשכח איך בימיו

האחרונים, כשהודיעו על הכרזת האוניברסיטה באריאל, כשאני בישיבה במשרד החינוך בפתח-תקווה, נקראתי לחדרו בבית החולים, ובגופו העייף אך מוחו הצלול, הקריא לי משפטים אותם הפך לברכה שהקריאו ביום למחרת באוניברסיטת אריאל, בפני חברי האוניברסיטה, ראש הממשלה ושר החינוך. כן, זה היה ראש עירנו האהוב והנערץ, רון, לוחם ודואג לעיר עד לנשימותיו האחרונות.

רון, בנית לנו כאן על הר הקללה עיר לתפארת. עיר שיש בה הכול. כפי שתמיד אמרת לי – קוקי, תראה לי עוד עיר שיש בה בית מלון, אוניברסיטה, היכל תרבות, קאונטרי מדהים, מרכז ארצי לפיתוח מנהיגות ועוד ועוד.

רון, תמיד רצית לראות את אריאל כעיר מכניסת אורחים מכל הארץ ומלמדת מנהיגות במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות; את האזור כולו, נהנה מחיי תרבות תוססים בהיכל התרבות; את תושבי העיר, נהנים מחיי קהילה, תרבות, חינוך, ומעל הכול – שירות לאזרח, שאותו אנו משרתים ובזכותו כולנו כאן. כל זאת בסבלנות, במודרניות, חדשנות ובאהבת האדם באשר הוא אדם.

למדינת ישראל אבד מנהיג ערכי. לנו אבד אבא. מנהיג ומורה דרך שידע לא רק לנווט את הספינה בין הגלים הסוערים, אלא תמיד ידענו שבסוף היא תגיע לחוף מבטחים. רון, היה תענוג גדול לעבוד איתך, ללמוד ממך. תמיד ישבנו, שוחחנו על תוכניות, אבל מרגע שאמרת GO, אפשרת לכולנו לרוץ.

היום אומר לך, שבדרך המיוחדת, גרמת לכולנו לעשות עוד ועוד יותר ויותר. אין לי ספק, רון, שצוות המנהלים והעובדים של עיריית אריאל ימשיכו את מורשתך, לעשות ולפעול למען העיר אריאל ותושביה. ולומר תמיד על דברים יפים – למה לא? למה לא כאן בעיר אריאל? תוכניות רבות, אותן לא תגשים לעולם, הותרת לנו כאן במגירות. המורשת שלך מחייבת אותנו ואת ממשיכך.

אנחנו, ואני בנימה אישית אומר לך, שאני כבר מתגעגע ובטוח שכולם מתגעגעים אליך. אתה כבר חסר לכולנו.

לדורית, הרעיה הצנועה והנאמנה, לבנות, לחתנים ולנכדים, ביגונכם הכבד הנכם לבד. לסיום אומר – נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.

חבר המועצה, אלי שבירו.

מר אלי שבירו: משפחת נחמן, אורחים יקרים, חברי למועצת עיריית אריאל, תושבי העיר אריאל. רון נחמן ז"ל היה לוחם. הוא הלך בראש המחנה שהקים את אריאל ונלחם על הקמתה ושגשוגה כמעט 4 עשורים. רון נחמן היה ממקימי גרעין תל-אביב ופעל להקמת ההתיישבות באריאל בשנת 1973. היה ממקימי הישוב ב-1978 וכיהן כראש המועצה הראשון. זכה להיות ראש העירייה הראשון של אריאל, כעיר ואם בישראל, ב-1998. נזכור את רון כאחד שבנה את העיר אריאל כבירת השומרון, ביסס אותה כעיר הטרוגנית, מופת לקיבוץ גלויות ולחיים בצוותא של ילידי הארץ הותיקים עם עולים. לאחווה בין חילוניים, מסורתיים ודתיים. פיתח פארק תעשייה למופת, מרכז לפיתוח מנהיגות המהווה סמל בכל הארץ והיכל התרבות המפואר. רון היה הכוח המניע בהפיכתה של עירנו לעיר אוניברסיטאית, אחת מ-6 ערים בישראל, יחד עם באר-שבע, רחובות, חיפה, תל-אביב וירושלים בירתנו. רון הפגין נחישות רבה, מחויבות ציונית וחדוות עשייה. על כל אלה אנו מוקירים את פועלו ועשייתו רבת השנים. ביחד, נזכור את רון תמיד ונמשיך את טיפוחה ופיתוחה של העיר אריאל. יהי זכרו ברוך.

מר חיים (קוקי) ביטון: חבר המועצה, עמנואל יעקב.

מר יעקב עמנואל: משפחת נחמן היקרה, קהל נכבד. בתחילת שנת 2000, אחרי שהשתחררתי אחרי הרבה שנים משירות במדים, הגיע אלי רון ואמר לי – עזוב את הכול ואני רוצה שתהיה לי לעזר להמשיך בתנופת פיתוחה, בנייתה ושגשוגה של העיר. ואני כבר הייתי במקומות אחרים. אבל אמרתי לו – בסדר, אנחנו הולכים ביחד. ומיוני 2000 ועד נובמבר 2008 אני הייתי ממלא מקומו של רון. טבעי הוא שהייתי שותף סוד ושותף לדרך בכל פעילות. עשרות פגישות, לילות כימים, רון פעל לטובתה של העיר. צריך להבין שמעשהו של רון מביא אותו למקום של כבוד בפנתיאון גדולי האומה, עד כדי כך. משום שמעבר

לבנייתה של עיר, הוא התווה דרך לאידיאולוגיה של הימין, להגיע למצב שבו מערכת הגושים תהיה לעולם ועד חלק מארץ ישראל. כלומר, בכל העולם מכירים את העובדה שהגושים יישארו בתחומה של ישראל, וזה צריך להיזקף לזכותו של רון ברמה הלאומית.

ברמה הערכית, הוא הוביל דור שלם של אנשים שהאמינו בארץ, אשר פעלו ללא לאות לפיתוחה ושגשוגה של העיר, עם כל הקשיים שהיו נחלתו.

אני זוכר עשרות פגישות, תמיד תמיד ידו היתה על העליונה בפגישות האלה, בויכוחים מול שרים בממשלה, מול חברי כנסת, מול אנשים שהיו אמורים לקבל החלטות לגבי אריאל. בלהט של שכנוע, בצדק אמיתי בצדקתו הפנימית, באמונתו, שכנע את האנשים.

רון היה בר פלוגתא, בהרבה מאד דברים. היו בינינו ויכוחים, לא תמיד הסכמנו. אבל הוא תמיד אמר לי – אני מעדיף מישהו שיגיד לי את האמת ולא מלחכי פנכה. כזה היה האיש. איש שהאמת בפיו, תוכו כברו.

היו הרבה מאד חיבורים פוליטיים כאלה או אחרים, אבל בסוג אמנותו, בסוג יכולתו, בסוג מחשבתו, הוא ידע לעשות את החיבורים הנכונים, וככה 30 שנה לנווט את העיר הזאת, שלא היה לה קונצנזוס בעם, אתם יודעים, אין תמיד קונצנזוס לגבי אריאל, יהודה ושומרון, שטחים. אבל הוא ידע לחבר ולהביא את העוצמה הזאת בפני כל העולם, הן בפגישות פנימיות בתוך הארץ, הן בחוץ.

כשמסתכלים על נפח פעילותו של רון, קשה להאמין שהוא הקיף את כל הדברים שהוא עשה. דירקטוריונים, ראש עיר, ראש סיעה, בסעיף במפלגה כאן, במועצת הנפט, בעוד עשרות תחומים, בשלטון המקומי, פעל ללא לאות, תוך ויתור על נוחות אישית למען הגשמתה של אותה אידיאולוגיה ואותה אמונה שהוא האמין בה.

נדמה לי שכולם תסכימו איתי שבסופו של דבר, אם אריאל עומדת על כנה, בעוצמה שהיא מציבה בפני כל העולם, הרי בראש הפירמידה, בראש החץ עמד רון. וקשה לבטא בחטף את כל מה שהוא עשה מול כל העולם ומול העם הזה. עם ישראל, בכל המגזרים שלו, גם הדתי, גם האזרחי האחר, כולם מאמינים שאריאל כיום, בזכות פועלו של רון, מצטרפת לאותם עוד שני הגושים שיישארו בתחומה של ארץ ישראל.

וכאן באמת צריך להיכנס לאותו מצב שבו ננציח את זכרו של האיש הענק הזה בכל

דרך אפשרית – הן במעשה, הן במורשת, הן בעניין הדת והן בעניין הבאתו של פועלו לידיעת כל אותם אנשים שמבינים שהוא היה איש שהיה צריך להיות גם בהנהגת המדינה.

הוא אמר לי כמה פעמים – אני לא רוצה להיות שר, לא רוצה ללכת לממשלה. זאת משאת נפשי ואני אוציא אותה לפועל.

עוד דבר בנימה אישית. לפני כחודש וחצי, בשיחה אישית ארוכה מאד במשרדו, לפני האשפוז, סיכמנו על איזה שהוא מהלך פוליטי, והיה שותף למהלך הזה בכיר כאן ממועצת העיר, ורצינו להוציא לפועל את התוכנית שבה בבחירות הקרובות רון ייבחר פה אחד וימשיך עד היכן שהוא יכול. ואני התחלתי לפעול בעניין. עשינו את החיבורים, אבל הדבר לדאבוננו לא הסתייע.

מכאן שלוחה תנחומי לכולנו – למשפחתו, לאחיו דן, לכל מוקירי זכרו, חבל על משתכחין ודאבדין. יהי זכרו ברוך לעולמי עד.

מר חיים (קוקי) ביטון : חבר המועצה, פבל פולב.

מר פבל פולב : אני הכרתי את רון לפני 3 שנים כשנבחרתי למועצה. קיבלתי ממנו טלפון, המילים הראשונות הוא אמר – פבל שלום, מדבר רון נחמן. נגמרו הבחירות, יש לנו עיר לנהל. אני זוכר את זה עד היום. היתה לי זכות וכבוד לעבוד איתו שנה וחצי כממלא מקום. למדתי ממנו המון. פוליטיקאי שאין הרבה היום בארץ. מנהיג חזק. בן אדם אמיתי. ככה אני אזכור אותו. יהיה זכרו ברוך.

מר חיים (קוקי) ביטון : חבר המועצה, אבי סמו.

מר אבי סמו : מכל המילים שנאמרו בשבחו ולזכרו של רון, הכי התחברתי למה שאני חושב שראש הממשלה אמר בשבוע שעבר – כשאמרת אריאל אמרת רון נחמן וכשאמרת רון נחמן אמרת אריאל.

על פועלו של רון כבר נאמר וייאמר עוד הרבה. אני בחרתי לשתף בכמה דברים

אישיים.

אחד הדברים שהבת הקטנה שלי היתה מתלהבת לקראת יום העצמאות, מלבד הזיקוקים כמובן, העובדה שאבא כחבר מועצה יכול להכניס אותה לאזור ה-VIP וללחוץ את היד לראש העיר. היה חשוב לי להראות לה מי זה האיש שבנה את אריאל, מי זה האיש שבכל יום עצמאות, בהיותי ילד, הייתי רוכב לצידו ומקיף את אריאל על אופניים. מי זה האיש שבזכותו הורי עלו לאריאל.

לא פעם ולא פעמיים רון קרא לי "פישר", צעיר, ועוד כינויים שהעידו על חוסר הניסיון הפוליטי שלי.

כשהוא חלה בסרטן, היה חשוב לי לבוא ולשתף אותו בעובדה שגם אצלי ביקרה המחלה האיומה הזאת. ולעודד אותו שאם "פישר" כמוני ניצח אותה, אין סיכוי שבולדוזר כמוהו לא ינצח אותה.

כל פעם מחדש הצטערתי לשמוע כשנכנס לבית החולים ושמחתי לראות אותו יושב בחזרה על הכיסא של ראש העיר.

עם כניסתי לתפקיד כחבר מועצה, רון אמר לי שלדעתו אני חבר המועצה הצעיר ביותר שישב במועצה.

אז אני באמת מכאן רוצה להגיד שזכיתי ושהיה לי הכבוד לכהן במועצה כשרון עמד בראשה. אני בטוח שגם עוד הרבה שנים מהיום, כשתגידו אריאל – בטוח תחברו את זה לרון נחמן. תודה.

מר חיים (קוקי) ביטון : חבר המועצה, מקס צ'רנוגלז.

מר מקס צ'רנוגלז : האמת שכשדיברנו על הישיבה הזאת, היה לי קשה לדבר. כי בדרך כלל באירועים כאלה קשה לי לדבר. אבל בכל זאת, אני רוצה להצטרף לכל המילים שנאמרו כבר ושייאמרו עוד הרבה.

דבר אחד רציני שאני זוכר מהעבודה עם רון במועצה כבר, שאחרי כל המריבות וכל הויכוחים שהיו לפעמים, היו מקרים לא מעטים שגם ישבנו אחר כך בשקט ודיברנו פשוט כמו אדם עם אדם. ודווקא ככה אני רוצה לזכור את רון נחמן, כמו בן אדם, קודם כל, וכמובן אחר כך פוליטיקאי וכל השאר. יהי זכרו ברוך.

מר חיים (קוקי) ביטון : חבר המועצה, עו"ד אריאל עזריה.

עו"ד אריאל עזריה : משפחת נחמן היקרה, אוהבי רון באריאל ובארץ כולה, חברי מועצת העיר.

רון עיצב את העיר אריאל, לפי דרכו, רוחו, יוזמתו, חלומותיו, אהבותיו וגם שנאותיו. רון לא אהב כאלה שלכלכו את רחובות העיר, פצעו את נופה והשחיתו את סביבתה. רון גם לא אהב את אלו שזרעו בה רוח של פירוד. רון נהג לצטט מדבריו של אברהם לינקולן, שאמר – a house divided against itself can not stand – בית מפולג בתוך עצמו לא יחזיק מעמד.

בגיל שבו אנשים כבר מתחילים לחשב את פרישתם לאחר קריירה מפוארת של 3 עשורים בהם עמד בראש העיר, קריירה של התיישבות ובניית הארץ, רון נחמן הסתער בכל יום מחדש על כל הזדמנות שנוצרה לפיתוחה של העיר אריאל והתרומם איתה ופרס כנפיים, שהפכו את העיר אריאל למה שהיא. עיר אוניברסיטאית סוערת, רבת פנים, תוססת, מפעולות תרבותיות, בעל קאונטרי קלאב ופארקים, מרכז אתגרים, מרכזי ספורט, עיר מתרחבת ובונה שכונות חדשות.

ראש הממשלה, בנימין נתניהו, הכריז על אריאל בשנת 1998 כעיר ואם בישראל. רון נחמן הפך אותה לכזו.

רון נחמן הפך אותה לכזו מכוח היצירה, הבנייה, החריצות, ההתלהבות, הסובלנות וחוסר הסובלנות, שדרו בנפשו בכפיפה אחת במינונים שהיו משתנים בהתאם למצבה של העיר.

רון נחמן הפך את אריאל למרכז קיומו והדביק ברוחו הנלהבת אישים בארץ ובעולם כולו שלא עמדו בפני הקסם האישי וההתמכרות הטוטאלית שלו להגשמת ייעודה של העיר אריאל.

אריאל עוצרת בקרבה זיכרונות אין סוף של ימים רחוקים, של מלכים, מנהיגים ונביאים, שכולם משתבצים במוזאיקה הנפלאה רבת הגוונים ורבת הצבעים שלה.

יהי זכרו של רון חי וקיים בעיר הנצח אריאל.

מר חיים (קוקי) ביטון : חבר המועצה, יוסי חן.

מר יוסי חן : אני קודם כל רוצה להשתתף בצער המשפחה, בצער התושבים, בצער החברים הקרובים שהגיעו מחוץ לאריאל. כולנו איבדנו חבר ורצה הגורל ואני, בתוך יומיים, איבדתי אבא וחבר לדרך. חבר שברוב המקרים היינו חברים ובחלק מהזמן היינו גם יריבים. אבל תמיד עשינו את זה בהגינות וביושר. אני זכור שרון הגיע אלי הביתה בפעם הראשונה בשנת 90. הלכנו דרך ארוכה ביחד. וגם כשהיינו יריבים, תמיד הוא ידע לעשות הפרדה. היה רון של ישיבות מועצה, שלפעמים זה היה ויכוחים, ולפעמים גם באמצע ישיבה היה מכניס אותי אליו לחדר ולפעמים אחרי הישיבות, או קובעים פגישות, וזה רון שונה לגמרי, ויושבים. והיו, גם תוך כדי המחלה, מפגשים עם חיבוקים ודמעות וצחוקים. לדבר על רון בלשון עבר זה קשה. הוא לימד אותי את כל מה שאני יודע בפוליטיקה. האדם היה עם חזון, שתמיד חשב קדימה. ואני מצטרף כמובן לכל מה שנאמר פה ועוד ייאמר המון על האדם הזה. אני ראיתי רק על סדר היום עניין של הנצחה. ותמיד כשהייתי ביחד איתו, החלום היה להקים מגרש כדורגל על שמו. ואני מקווה, אני מקווה שאני אצליח לעשות את המהלך הזה ויהיה פה בעיר מגרש, אצטדיון למופת ע"ש רון נחמן. ולמשפחה הקרובה, באמת, שלא תדעו צער, ואני מבטיח שלא נשכח אותו לעולם.

מר חיים (קוקי) ביטון : סגנית ראש העיר, לודמילה גוזב.

גב' לודמילה גוזב : שלום לכולם, משפחת נחמן.

ערב מאד קשה ועצוב היום. לא חשבתי שנשב כאן ונדבר על רון שכבר לא איתנו, שעזב אותנו הרבה לפני הזמן. עבדתי עם רון יותר מ-4 שנים. אני לא זוכרת אפילו פעם אחת שרון דיבר על עצמו, תמיד דיבר על אריאל ופרויקטים בשביל העיר שלנו. גם כשהיה מאד חולה והרגיש רע מאד, ניהל את העיר מבית חולים, עד היום האחרון. בשנתיים וחצי האחרונות, כשהיה כבר חולה מאד, בנוסף לבעיות של העיר, הכריחו

אותו האופוזיציה למלחמה בתוך המועצה. בראש האופוזיציה, אלי שבירו, לא נתן לרון רגע של שקט, ופשוט עשו נגד כל דבר. ותאמינו לי, שום דבר לא היה חשוב, סתם, בשביל לעשות לרון רע ולקחת ממנו את הכוחות שלו. ואמרו – אם הוא חולה, שיילך הביתה, יעזוב את העירייה. ישיבות מועצה שאפשר היה לסיים בשעה, האופוזיציה בכוונה משכה 3 שעות, אפילו שרון ישב עם כאבים חזקים ואמר – אני לא מרגיש טוב, תצביעו בעד, תצביעו נגד, אבל בואו נסיים. אלי שבירו, שירה דקל, מקס צ'רנוגלז, אבי סמו ופבל פולב, לא הסכימו, ועשו את זה בכוונה ובאכזריות. האופוזיציה צריכה להתנגד לשלטון, אבל הם עשו הכול בשביל לשבור את רון מנטאלית ופיסית, ונלחמו נגדו אישית, ולא בגלל משהו חשוב באמת.

אנחנו התושבים, אנחנו רוצים אנשים כאלה בשלטון? אני צריכה להגיד שיוסי חן, שגם באופוזיציה, היו לו ויכוחים עם רון, אבל תמיד כשרון היה בבית חולים אמר שלא יעשה כלום נגד רון, קודם שיהיה בריא.

סיעת "לב" בראשות רון, גם לא תמיד כולם היו ביחד, אבל עכשיו, מנו, מספר 2 ב"לב", אריאל עזריה, פיני, אנחנו צריכים להיות ביחד ולהמשיך את הדרך של ראש העיר שלנו, רון נחמן. גם אתה, יחיאל, אתה בקואליציה, ואנחנו יכולים וצריכים לעבוד ביחד. אני בטוחה שגם יוסי רוצה את זה. זה לא זמן למלחמות, זה זמן להיות ביחד.

רון, אני מבטיחה לך שאני עושה הכול בשביל שכול סיעת "לב" נהיה ביחד ונמשיך לעבוד בשביל העיר שאתה בנית.

מר חיים (קוקי) ביטון : חבר המועצה, פיני כהן, בבקשה.

מר פיני כהן : ערב טוב לכולם, משפחת נחמן היקרה, חברי לנשיאות.

אני הכרתי את רון עשרות שנים, עוד לפני שהוא היה ראש עיר. לא תמיד היינו זהים במחשבות שלנו, היו עליות, היו ירידות, אבל הוא אף פעם לא ויתר לי, תמיד הוא טען שאני שייך לרשימת "לב". ואכן לראיה, בבחירות האחרונות שהתקיימו בעירנו תמכתי במנוח רון נחמן לראשות העיר, בלב שלם ובאמונה מלאה שרון נחמן המתאים ביותר להיות ראש העיר. ספגתי ביקורות לא נחמדות, אבל הייתי שלם עם הבחירה

שלי ועם עצמי, וזה מה שעמד לנגד עיני, וזה מה שתמיד הנחה אותי – להיות שלם עם הבחירה שלי.

זה לא סוד שרציתי להיות חבר מועצה, אבל הבוחר החליט אחרת. מה שחשוב בדמוקרטיה, ולא משנה אם היו חסרים 4 קולות או קול אחד, הרוב קובע. רון לקח את זה קשה שלא נכנסתי למועצה כחבר. אותי זה לא הכעיס, כי הדבר החשוב היה שרון נחמן נבחר לראשות העיר והוא זה שימשיך לנהל את העיר.

היום אני נמצא במצב לא נעים, שבו אני, פיני כהן, נכנס להיות חבר מועצת העיר במקום אדם, שלכל הדעות, מבחינה פוליטית היה משכמו ומעלה, מכל הפוליטיקאים שהכרתי באריאל. רון נחמן הוביל בניית עיר ואם בישראל.

היו לו המון חלומות, שחלקם התגשמו וחלקם בתהליך. לפעמים הייתי מתבדח על חשבוננו, מתי הוא יביא את חוף הים לאריאל. חברים, מה שברור היום לא היה ברור אז.

קחו לדוגמא את הדרך שבה עובר הכביש החדש שמוביל לאריאל. רון לקח אותי לסיור יחד עם ה-קב"ט מנחם גולדין שייבדל לחיים ארוכים, דרך לא דרך, יש לציין שמנחם גילה כושר נהיגה גבוה בסיור. הגענו לאזור שבו אמור להיות שדה תעופה, והוא מסביר לי בהתלהבות מי עומד בדרכנו ומי בעדנו. לאחר מכן אנחנו נוסעים לאזור התעשייה אריאל מערב, והוא בדרכו אומר לי – פה יקום אזור תעשייה של אריאל. חברים, זה לא היה ברור כל כך אז. זה היה רון נחמן. יהי זכרך ברוך, רון נחמן.

מר חיים (קוקי) ביטון : דברים בשם המשפחה, ד"ר מודי תומרקין.

ד"ר מודי תומרקין : אחי ואחיותי, תושבי אריאל, הכנתי משהו כתוב, אני אקפל אותו כי אתם יושבים פה. אנחנו יודעים הכול וחיינו את הכול, ואני אדבר מהבטן. ואם אני לא אחזיק מעמד, אז זה בסדר.

אני רוצה להתחיל בסיפור. אנחנו בשלהי שנת 1979, אריאל עיר צעירה, יישוב קטן, פחות מ-200 משפחות, אנחנו הגענו, גילה ואני והילדים והילדות, הייתי רופא צבאי מאד צעיר, אחרי הסטאז', נבחרתי לשמש כרופא של הישוב. בזכות זה קיבלנו

אשקובית לפני אחרים.

ימים ספורים אחרי שהגענו, עוד לא התאקלמתי, עוד לא עשינו שום דבר, בא מישהו הביתה לקרוא לי למשפחה שגרה כמה שורות מעלינו באשקוביות, משפחת ברמן. מסתבר שאבי המשפחה, אדי ברמן, נהרג בתאונת דרכים בדרך מהעבודה לאריאל, הדרך היתה איומה ונוראה, והאלמנה עם הילדים היו בבית וצריכים עזרה, אז קוראים לרופא. אני הלכתי, לא הכרתי אף אחד. באתי לאשקובית של המשפחה. מול האשקובית התגודדו עשרות תושבי אריאל, כל מי שהיה באריאל באותו זמן התגודד על יד האשקובית, בחוץ. הדלת סגורה. ואני נכנס פנימה, לעזור לאלמנה.

יושבת שם ז'אנה שולץ אהובתנו, שאנחנו מפה שולחים לה ברכות להחלמה ותפילות. ז'אנה, ששימשה כאחות הישוב וסעדה את גב' ברמן, ואני עשיתי מה שיכולתי. אבל הרגשתי בדידות נוראה, הרגשתי מועקה כי אני לא מכיר את האנשים, לא מכיר את הסיטואציה. וגם כרופא צעיר, לא התמודדתי עם הדברים האלה כל כך קודם. עשיתי מה שאפשר היה, מה שיכולתי. וחשבתי – מתי יבוא מישהו לעזור? מי יבוא לארגן את הדברים, לסדר משהו?

ואז, מתוך הדממה והמועקה, אני שומע קול תיפוף של עקבים חזקים, נמרצים, שהולכים מהמדרכה או מהשורות של העצים שהיו שם בכניסה לבית, תיפוף נמרץ. הדלת נפתחת ועומד בפתח רון נחמן. רון לא היה אז בשום תפקיד. הוא היה בפרישה מהתפקידים שלו בוועד, את הישוב ניהלו אחרים באותו זמן. אבל ברגע שראיתי אותו עומד בדלת ומיד לוקח את העניינים לידיים, אני ידעתי שלישוב הזה יש אבא. המראה הזה לא מש ממני במשך 34 שנים מאז. ואז נקשרה נפשי בנפשו. אז ידעתי שאני בא למקום שיש לו אבא.

על מערכת היחסים שלנו, שלו ושלי, אתם כולכם יודעים, נהפכנו לידידים, לשותפים, לחברים קשורים מאד. ואני יכול להגיד לכם היום, אני איבדתי אח, חבר, שותף לדרך, שותף לרעיון. אתם איבדתם אבא. העיר הזו יתומה והיא צריכה להסתדר עכשיו בלי אבא. ואותה הורות, שיש כאלה שאולי ראו אותה לצנינים או ביקרו אותה, היא זו שהביאה את אריאל עד עכשיו. משום שרון, עוד הרבה לפני שהכרנו, בשנת 73, כשמשח דיין קרא לגרעיני התיישבות להתגבש ולהתיישב מעבר לקו הירוק, בשומרון ובצפון סיני, רון לקח את הדגל הזה.

ואני חושב שמאותו יום, אחרי מלחמת יום כיפור ועד הנשימה האחרונה שלו, ואת זה אני אומר לכם באחריות כי אני הייתי שם, לא היה יום, לא היתה שעה, לא היתה דקה, לא היה הגיג, לא היתה שיחה, שהמרכז שלה לא היה אריאל. אריאל, כמישהו שהוא אחראי עליו, כמישהו שהוא יוצר אותו, כמישהו שהוא בונה אותו.

ועם כישרון כמו שהיה לו, עם כריזמה ועם להיטות כזו, מה הפלא שאריאל הגיעה להישגים כאלה? מה הפלא שאריאל מוכרת היום בעולם לפחות כמו כל עיר ענקית אחרת בישראל – תל-אביב, ירושלים, חיפה?

רון יצר לעצמו חברים, הייתי אומר בקלות רבה מעריצים, בקרב ידידי ישראל בעולם. זה לא חדש לאף אחד פה וכולם יודעים את ההישגים, כל פינה, כל רחוב, כל מוסד, כל בית ספר פה, חתום על שם מישהו שרון גייס ורון שכנע. אגב, לא כולם בהכרח תומכי ההתיישבות בשומרון, אבל בהכרח תומכי רון נחמן, אנשים שנשבו בקסם שלו ובאו ועזרו. יש להרבה מאד מהאנשים מחויבות לשלומה, לשגשוגה ולפיתוחה של אריאל.

כולנו נשארנו פה, כולנו עם האחריות להמשיך את הפרויקט הזה, כולנו עם האחריות לשרוד, כולנו עם האחריות לגבי הילדים שלנו. הבתים שלנו פה, החיים שלנו פה, ואנחנו צריכים להבטיח את הדבר הזה. אנחנו נוכל להבטיח את הדבר הזה כאשר נמשיך לצעוד ביחד, מלוכדים למען המטרה, עם הרבה יותר קשיים, משום שאנחנו עושים את זה כיתומים ולא עם אבא.

מה שאדם אחד הצליח לעשות, ממשלות שלמות לא מצליחות לעשות. אבל את המשימה שלנו כלפי עצמו, כלפי מה שהשגנו, אנחנו חייבים להמשיך לפעול ולממש.

זכה רון וזכתה אריאל שרון נטמן איפה שהוא נטמן. רון הקים את פארק האתגרים או המרכז למנהיגות, אחד המפעלים הפנטסטיים ביותר שאני ראיתי. זה לא מבנה, זה לא אולם, זה לא בריכת שחיה, זה משהו חי, זה משהו שיחיה, זה משהו שיתפתח, זה משהו שיכשיר מנהיגות לא רק באריאל אלא בכל הארץ. הפרויקט הזה לא הושלם. יש צורך להשלים אותו. זהו פרויקט לאומי ובינלאומי. רון דאג לפרויקט הזה מיומו הראשון, לפני 7 שנים ועד נשימתו האחרונה. ואני אומר לכם שבנשימות האחרונות שלו הוא עדיין דיבר על העניין הזה.

הוא מעולם לא הזכיר קבר. הוא מעולם לא הזכיר בכלל כוונה לא להיות פה. זה היה מחוץ ללקסיקון שלו, מחוץ אולי לתודעה שלו, וזה מה שאפשר לו לפעול כל הזמן. אבל

אין מקום, אין אתר יותר מתאים, הולם, מאשר המקום שבו הוא נטמן. והמקום הזה, יחד עם מרכז האתגרים, יחד עם העיר כולה ועם הקדמה והפיתוח שלה, שכולנו מייחלים לו, זה הא בהא תליא, כולם קשורים אחד בשני.

יושבים פה חברי מועצה, מן הסתם חלקכם גם תמשיכו לכהן ותהיו גם בקדנציה הבאה וכדומה. אני לא מדבר על צוואות, אני מדבר על החובות שלנו, של תושבי אריאל, ועל המשימות שכל עירייה צריכה לקחת על עצמה. המשימה הראשונה במעלה זה קידום ופיתוח האתר הזה, החזקה ברמה הכי גבוהה שהעירייה הזאת יכולה להרשות לעצמה, תוך שיתוף עם גורמי חוץ, עם ידידי אריאל, עם ממשלת ישראל.

אני רוצה להגיד לכם, שביום פטירתו של רון, מיד כשזה נוגע במשרד ראש הממשלה, ראש הממשלה התקשר למשפחה, דיבר עם דן, דיבר עם דורית ודיבר איתי. מעבר למילים האישיות, שחלק מהן שמעתם בהלוויה, הודיע ראש הממשלה שהוא ממנה את זאב חבר (זמביש) להיות הפרויקטור מטעמו על קידום ופיתוח פרויקט ההנצחה של רון נחמן. אני חושב שההודעה הזו היא אחת המתנות, לא עלינו, שזכינו לקבל מרון גם אחרי מותו.

אני מקווה שתהיה מספיק תבונה ושום שכל לנצל את הדברים האלה, גם ממשלת ישראל, גם מידידי אריאל בעולם, שכולם דואגים לא רק לרווחתה של אריאל אלא גם להנצחת זכרו של רון. תודה.

מר חיים (קוקי) ביטון : בשם משטרת ישראל, ה-ממ"ר, נצ"ב קובי שבתאי.

נצ"מ קובי שבתאי : ערב טוב לכולם, חברי המועצה, משפחת נחמן היקרה, קהל נכבד.

אני לא נוהג לדבר במקומות כאלה, אבל אני חושב שבמקרה הספציפי זה אולי משהו קצת יותר בקטע הרגשי, לאור מערכת היחסים שנרקמה ביני, בין משטרת ישראל מרחב אריאל, מרחב שומרון, לבין רון. יש פה כמה נקודות שאני חושב שחשוב להעלות אותן על נס פה, כרגע מבחינת פרויקטים.

קודם כל, לגבי רון, אני משרת כבר למעלה מ-23 שנה בכוחות הביטחון. במסגרת השירות שלי יצא לי לפקד בכמה אזורים ולעבוד מול מספר ראשי רשויות. ראשי

מועצות, ראשי רשויות, ראשי ערים. וכולם אמרו לי – אתה מגיע לאריאל – רון נחמן. ככה, שם שמהדהד. אז באמת שמהדהד. ואחרי הפגישה הראשונה נשארו לי עוד צלולים באוזניים מהבן אדם המיוחד הזה.

צינו פה את הכול, אבל במילה אחת, אני מגדיר אותו – בולדוזר. בן אדם שבכל מפגש, מספיק שהיינו מסכמים דברים, תוקעים יד, אחר כך הדברים היו מתבצעים. ודברים עבדו פה בקצב שהוא לא מתאים לשום מערכת בירוקרטית שאני מכיר, גם במקומות מקבילים כרגע שבתחום הגזרה שלי, וגם מהעבר. דברים שיישאו לזכותו של רון.

יש פה עוד כמה אנשים שליוו את רון, ואני בכוונה לא אציין שמות פה, על מנת לא להיכנס לאיזה דיון שאני לא רוצה להיכנס אליו, אבל יש פה כמה אנשים שליוו את רון במסגרת הפרויקטים האלה והיו צמודים, וגם להם מגיעה תודה. אבל מי שהוביל ומי שהנהיג ומי שקיבל את ההחלטות היה רון.

הפרויקט שאתם מרוויחים אותו ביום יום במהלך השנה האחרונה זה הנושא של השיטור העירוני. השיטור העירוני שהוקם פה בעיר זה ניידות של פקחים, שקיבלו סמכויות והכשרות לעסוק בתחומים של איכות החיים של תושבי אריאל, ביחד עם שוטרים נוספים שהוקצו אך ורק לנושא הזה, ואלה ניידות שלא יוצאות מגזרת אריאל. ואני חושב שהשקט שאתם חווים אותו במהלך התקופה של השנה האחרונה, לא מעט בזכות אותה יחידה שהוקמה בזכות רון.

סוד קטן – העיר אריאל לא היתה אמורה לקבל שיטור עירוני. היא לא היתה ברשימה של הערים שנמצאו בקריטריונים שאמורים לקבל את זה. לעומת זאת, מעלה אדומים כן היתה אמורה לקבל. משיקולים כאלה ואחרים, ראש הרשות שם החליט שזה לא מתאים לו באותו רגע להקצות תקציבים מתוך הרשות ולהקצות את הפקחים, וברגע שרון רק שמע שיש הזדמנות, שמישהו מוותר, הוא קפץ על ההזדמנות הזאת וביקש את זה לעצמו, בתיאום עם המשרד לביטחון פנים, שנעתר לבקשה. והיום יש לכם את השיטור העירוני לתפארת, מקום ראשון הם זכו ברמה הארצית בנושא השירות, וזה לא מעט בזכות שיתוף הפעולה, התיאום, המפגשים השוטפים שכל הזמן, כל דבר עניין אותו, איזה רכב עומד איפה וחוסם איזו חניה, ואיזה אוטובוס מפריע, ואיפה יש גזם, ואיפה יש מפגעים שרצה שנסייע בהם.

נושא לא פחות חשוב זה הטיפול בבני הנוער. היה פה פרויקט ייחודי של העיר אריאל

בראשותו של רון, עם ליווי של אנשים נוספים בתוך הרשות, שהפריקט הזה נקרא פרויקט עוז. פרויקט עוז זה, לקחנו חבריה, בתיאום עם המשטרה ועם הרווחה, וזה חבריה שהיו על סף הפלילים, ופשוט, במקום לפתוח להם תיקים ולהכתים אותם לכל החיים, פרויקט שהרשות מימנה אותו, הם עברו פה שיעורים באמנויות לחימה, סיורים, הדרכות, ורוב החבריה האלה היום, הפרויקט הזה הסתיים לא מזמן, 16 חבריה שיכלו בקלות לעבור צד – התגייסו לצה"ל וחלקם משרתים את המדינה הזאת נאמנה, ואני בטוח שהם יהיו אזרחים למופת.

כבר עכשיו התחלנו עם פרויקט חדש, משולב בפארק האתגרים בצורה אחרת, שהחבריה האלה יעבדו בפארק האתגרים, ילמדו להיות מדריכים שם ובהמשך יעבדו שם, שזה גם כן קבוצה של חבריה שאנחנו מאתרים אותם כרגע, ואני מקווה שתהיה המשכיות לפרויקט הזה.

פארק האתגרים – מדברים עליו כל הזמן – פארק האתגרים, פארק האתגרים. עכשיו אני מדבר בתור צרכן של הפארק הזה.

מר חיים (קוקי) ביטון : המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות.

נצ"ב קובי שבתאי : המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות. אני בעברי הרחוק שרתתי בכל מיני יחידות מיוחדות כאלה ואחרות, ואני אומר לכם שמה שאפשר לעשות בפארק הזה מבחינת גיבושים, אם זה יחידות מיוחדות בצה"ל, אם זה במשטרת ישראל, גם זה גופים אחרים ביטחוניים, אי אפשר לעשות בשום מקום אחר בארץ. אין דבר דומה לזה מבחינת האתגרים שנמצאים שם ומה שאתה יכול ללמוד על האנשים תוך כדי התרגולות שפותחו שם. ופה, יש פה דבר נפלא שאני מאד מקווה שכולכם תחשפו למה שקורה שם ולפוטנציאל שיש שם. ואני אומר צרכן, כי אני עדיין בבעיות כאלה ואחרות לגבש קבוצות, אז אנחנו מגיעים לשם וזה עושה פלאים לכל מי שנכנס למתקנים שם. אני לא אאריך בדברים, אבל ציינו פה שרון גם במיטת חוליו התקשר וכל מה שעניין אותו זה רק מה קורה בעיר הזאת. אז משהו שגם חבר מועצה שישב פה, הנושא של טיפול בתופעת השב"ח, שהיו מגיעים בתחבורה הציבורית של העיר אריאל ולתושבי אריאל לא היתה אפשרות להגיע כי היו תופסים להם את המקומות.

אז לא פעם ולא פעמיים רון התקשר ויזם והיו פה שותפים נוספים שיושבים על השולחן, וביחד הצלחנו למצוא פיתרון שהממשלה תפתח קווים נוספים של אוטובוסים עבור כל אותם בעלי היתרים, על מנת שלא יהיה את החיכוך ואת העימות. בנימה אישית – איבדתי גם חבר וגם עמית ויהי זכרו ברוך.

מר חיים (קוקי) ביטון : בשם חברי מועצת העיר והסגנים לשעבר, מר יחיאל חזן.

מר יחיאל חזן : חברי מועצת העיר, סגנים, תושבי אריאל.

אני ביקשתי לדבר הערב כיוון שבאופן אישי הכרתי את רון, כל הערב סיפרו כיצד הוא פעל, כיצד הוא בנה את העיר הזאת. רון נחמן הוא האחד והיחיד שאפשר לומר עליו פה בארץ הזאת שהוא בנה עיר לתפארת במדינת ישראל והוא גם דאג שהיא תישאר פה לעד ונצח נצחים.

אני הכרתי את רון כאשר הגעתי לאריאל בשנת 1985. זה לא סוד ורבים מתושבי אריאל יודעים שהיתה בינינו לא רק ידידות גדולה, גם חברות עמוקה. במשך שנים הוא האיש שלימד אותי, שהסביר לי, אני לא נולדתי בבית פוליטי, הסביר לי את הדרך, אבל אני הייתי לידו. לא אשכח את אותו לילה שכאשר התושבים שהיו גרים בקרוואנים למעלה, עוד לפני שקמה האוניברסיטה למעלה, עמד רון, בגשם זלעפות, מתקשר למי שהיום מנכ"ל בנק המזרחי, מר אלי יונס, בזמנו הוא היה במשרד האוצר, ומתווכח ונאבק ומסביר שצריך שלא רק שיהיה הגנרטור, כי הגנרטור כל הזמן היה נכבה, שצריך שיהיה חשמל. האיש הזה, רון נחמן, יום ולילה נתן מזמנו, ממרצו, על חשבון המשפחה שלו, בשביל העיר אריאל.

אני גם הייתי האיש שנבחר למועצת העיר, היו לנו ויכוחים גדולים, אבל תמיד סיפרו לי אחרי שעזבתי את המועצה שהוא תמיד התגעגע אלי, כי הויכוחים היו ענייניים לא מכוערים.

אני יודע רק דבר אחד, שרק לפני חודש וחצי חודשיים הוא התקשר אלי וביקש אותי שאני אבוא לעזור לו בעניין של הבחירות של רשימת הליכוד. ואמר לי – יחיאל, תשמע, אני כבר אין לי כוח להתווכח עם מי שנמצא שם. אני מבקש שתבוא, כי אני יודע מי עזר לאריאל. ואני באתי אליו, קראתי לחברים וכולנו ביחד הסכמנו, על דעתו,

מה בדיוק צריכה העיר אריאל.

כאשר פגשתי אותו, ראיתי אותו בחוליו, אבל ראיתי אדם שנחוש קודם כל להמשיך לבנות את העיר הזאת. באתי אליו ואמרתי לו – רון, אני לוקח על עצמי דבר שאתה אפילו לא מבקש ממני, אני לוקח על עצמי כדי לפעול ולקדם את זה שאתה תקבל את פרס ישראל להתיישבות. הוא מסתכל עלי ואומר לי – יחיאל, אני מתרגש.

אני אומר לכם, חברים, גם אני מתרגש. אני אעשה הכול כדי שרון נחמן, אפילו שהוא לא נמצא איתנו היום, יקבל את פרס ישראל. הוא ראוי לכך. הוא האיש שבנה את העיר הזאת, הוא האיש שצריך לתת לו פה בעיר הזאת את ההנצחה שמתאימה לו, כיאה לא רק למי שבנה את העיר הזאת, כיאה למי שהקים מדינה. כי בלי רון נחמן לא היתה אריאל.

מכאן אני שולח למשפחה תנחומים, לתושבי אריאל תנחומים, ואני בעזרת השם מקווה שנצליח במשימה. יהי זכרו ברוך.

מר חיים (קוקי) ביטון : הת'ר ג'ונסון, רק למי שלא יודע, היא המובילה, ואם כולם מדברים על רון נחמן כבולדזור, אז כמה שהיא נראית ככה, היא בולדזורית אמיתית והיא מהמובילות של המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות. הת'ר, בבקשה.

גב' הת'ר ג'ונסון : (באמצעות מתורגמן)

אני מתנצלת שאני לא דוברת עברית, אבל לי היה חשוב, לאחר שטסתי לארץ בהקשר של האירועים, לציין שאנחנו, הידידים מחו"ל, נורא מחוברים לעיר הזאת. הרבה אנשים קשורים לעיר ומסורים לעיר בגלל רון נחמן, שהוא הדגל של אריאל. אבל אותם אנשים שהולכים אחריו הם מסורים באותה מידה לעיר עצמה.

לי היה חשוב לציין בתור הקבוצה שלנו והתומכים שלנו, אנחנו מחויבים ומסורים ותומכים ורוצים להמשיך ולבנות את העיר.

לי היה חשוב, לפני שאני חוזרת לחו"ל, לומר תודה לכם על כל הסיוע שנתתם לפיתוח של המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות, החל מהמועצה עצמה. אני מאמינה שהמשך של הפארק הזה של המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות, לא רק שהוא יכניס מבחינה כלכלית לעיר, אלא שהיא גם תפתח את שערי העיר לכל תושבי מדינת ישראל.

(מודה לאבי צימרמן)

אני רוצה גם להודות לעדנאן ומחלקת ההנדסה שעובדים בשיתוף פעולה להדוק, גם עם נציגים מחו"ל, על מנת לקדם את הפרויקט וגם עכשיו את אתר הזיכרון במקום. אני רוצה להודות לחנה גולן, על הסיוע, על התמיכה, על כך שהיא הפכה את זה גם למבנה עסקי שתומך בטווח הרחוק בהמשך של הפארק. אני רוצה להודות לקוקי ביטון, גם על הסיוע וגם על התמיכה, ועל כך שהוא ימיני מבחינת המשך העבודה. על כך שהוא חיבר עם משרד החינוך ועם משטרת ישראל ועם צה"ל ועם היחידות המיוחדות וכל האנשים שקשורים לפרויקט. אני רוצה לסיים ולסכם שהמטרה שלנו באמת לברך את העיר, לתת את מה שאנחנו יכולים ויודעים לתת, לא רק שהמרכז הארצי לפיתוח מנהיגות יהיה ארצי, אלא גם משהו בינלאומי, ותודה לכולם.

2. החלטת מועצת העיר בדבר הנצחת זכרו ופועלו של ראש העיר המנוח מר רון

נחמן ז"ל.

מר יחיאל טוהמי : חברים, אני מבקש להעלות להצבעה הצעת החלטה :

מועצת העיר אריאל אבלה על מותו של מייסד העיר אריאל, ראש העירייה מר רון נחמן ז"ל, ומרכינה ראש לזכרו.

מועצת העיר קוראת לממשלת ישראל, ביחד עם ידידי אריאל בארץ ובעולם, לפעול להנצחת זכרו ופועלו של רון, לרבות על ידי הפיכת מקום קבורתו במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות באריאל לאתר הנצחה לאומי.

החברים מתבקשים להצביע: מי בעד? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה כדלקמן:

מועצת העיר אריאל אבלה על מותו של מייסד העיר אריאל, ראש העירייה מר רון נחמן ז"ל, ומרכינה ראש לזכרו.
מועצת העיר קוראת לממשלת ישראל, ביחד עם ידידי אריאל בארץ ובעולם, לפעול להנצחת זכרו ופועלו של רון, לרבות על ידי הפיכת מקום קבורתו במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות באריאל לאתר הנצחה לאומי.

מר יחיאל טוהמי: אני מכריז בזאת על תום ישיבת האבל של מועצת העיר לזכרו של רון נחמן. סיימנו. תודה.

חיים ביטון (קוקי)
מנכ"ל העירייה

יחיאל טוהמי
סגן ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. החלטת מועצת העיר בדבר הנצחת זכרו ופועלו של ראש העיר המנוח מר רון נחמן ז"ל.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה כדלקמן:

מועצת העיר אריאל אבלה על מותו של מייסד העיר אריאל, ראש העירייה מר רון נחמן ז"ל, ומרכינה ראש לזכרו.
מועצת העיר קוראת לממשלת ישראל, ביחד עם יזידי אריאל בארץ ובעולם, לפעול להנצחת זכרו ופועלו של רון, לרבות על ידי הפיכת מקום קבורתו במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות באריאל לאתר הנצחה לאומי.